

Praha-Žižkov, 21. 6. 2020
P. Jareš

Učednictví *Mt 16,24-26*

Možná znáte jméno Petr Ludwig. Je autorem knihy *Konec prokrastinace*, kde píše o tom, jak vyzrát nad chorobným odkládáním úkolů - prokrastinací. V jednom rozhovoru (proběhl v roce 2014)¹ mu byla položena otázka, proč si myslí, že v poslední době přibývá potřeba koučinkových (tréninkových) programů, rad a pomoci téměř na vše. Odpověděl v tom smyslu, že dnes se v průměru dožíváme dvakrát delšího věku nežli lidé před 100 lety a máme tím pádem daleko více času. Naši předkové žili v době nedostatku, takže hlavním smyslem jejich života bylo opatřit si jídlo, případně nějaké další základní potřeby. Dnes je nejméně válečných konfliktů v historii; když lidé žili v době války, smyslem jejich života bylo prostě přežít. Dnes máme hojnost a pro lidi je docela těžké vybrat si, čemu svůj čas budou věnovat. A tím jak máme mnohem víc možností, je pro nás velmi těžké si nějakou tu možnost vybrat. Celá naše doba je plná lákadel. Na dvě kliknutí má člověk nekonečnou řadu filmů, seriálů, nebo ještě mnohem horších věcí. Tak nějak tedy naši dnešní situaci vidí Petr Ludwig, který není křesťanem. Řada lidí dnes hledá někoho, kdo by jim pomohl zorientovat se v životě. Podobají se lidem, kteří se ztratili ve velkém neznámém městě a ptají se na cestu. Když se nám něco takového stane, hledáme obvykle někoho místního, kdo by nám cestu ukázal. Hledáme někoho, kdo to tam zná. Kdo však rozumí životu? Kdo nám může ukázat cestu životem, naučit nás žít? Dnes existuje řada osobních poradců, kteří ostatním radí, jak si udělat pořádek v životě. Jak si ale vybrat toho správného? Bible svědčí o tom, že tím nejlepším poradcem pro život je Pán Ježíš. On sám na jednom místě v Písmu říká: „*Já jsem světlo světa; kdo mě následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.*“ (J 8,12 ČEP) Ježíš je tím, kdo je schopen provést nás životem.

V Bibli nikde nečteme o tom, že by Ježíš někoho nutil k tomu, aby se stal jeho učedníkem. V Bibli nikde nečteme o tom, že by se Ježíš někomu podbízel. Nikomu neříkal, že musí být jeho učedníkem. Ježíš prostě lidi vyzval, aby šli za ním (např. Mt 9,9). A nechával na nich, jak se rozhodnou. Učedníkem Kristovým se může stát jen ten, kdo to doopravdy chce. Jistě i proto Ježíš vysvětluje, kdo jeho učedníkem být nemůže (např. L 14,26n). Případně (jako v dnešním biblickém textu) vysvětluje, co má dělat člověk, který jeho učedníkem být chce. Slovo „křesťan“ (Kristovec) původně označovalo právě učedníka Kristova. Poprvé byli učedníci Pána Ježíše nazváni křesťany v Antiochii (Sk 11,26). A byla to zřejmě přezdívka, kterou jim dalo jejich okolí. Být učedníkem Ježíše Krista znamená jít za Ježíšem. Už to slovo „jít“ nám ukazuje, že tu jde o něco velmi praktického. Profesor či student teologie, kteří sedí u svých knih, nejsou nejvýstižnějším obrazem učedníků Ježíše Krista. Daleko výstižnějším obrazem je poutník, případně někdo, kdo se učí nějakému řemeslu (třeba na cukrářku, kuchaře nebo obráběče kovů). Cestou, po níž jdeme a dílnou, kde se učíme, je celý náš život. To je ta nejlepší učebna, pokud je ovšem naším Průvodcem a Místrem Pán Ježíš.

Kdo chce jít za Ježíšem, ten má udělat 3 věci. Zapřít sám sebe. Vzít svůj kříž. Následovat Ježíše.

Zapřít sám sebe. Petr kdysi třikrát zapřel Krista. Třikrát důrazně popřel, že Ježíše zná (Mt 26,69-75). V Petrově zapření Krista můžeme vidět znázornění toho, co znamená zapřít sebe. Znamená to nehlásit se k sobě. Hlásit se ke Kristu. Kristovy myšlenky, Kristovy pocity a Kristova vůle jsou pro nás důležitější, než ty naše. Jde o to, že se rozhodujeme nežít podle

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=hti5sgf5Mx8>

sebe, ale podle Krista. Ne podle svých přirozených sklonů, ale podle sklonů Ducha svatého, který v nás přebývá.

Vzít svůj kříž. Každý máme svůj kříž. Jde o nepříjemnosti a trápení, které nevyhnutelně souvisejí s tím, že děláme to, co dělat máme. Toto utrpení souvisí s přijetím osobní odpovědnosti za úkoly, které by za nás nikdo jiný neměl dělat. Může to například znamenat, že člověk trpělivě nese těžkosti spojené s péčí o nemocné a stárnoucí rodiče. Může to znamenat, že člověk ve svém oboru pracuje poctivě, i když pak má těžší práci než jeho kolegové. Ti mají třeba práci jednodušší, protože nedělají řadu věcí, které by se dělat měly. Pro každého z nás by to mělo znamenat, že přijmeme nesnáze spojené s konáním služby, kterou nám Bůh svěřil. I když si naše kříže budou vždy v něčem podobné, přece nejsou všechny stejné. Každý máme svůj kříž. Jeho konkrétní podoba se do značné míry odvíjí od životní situace, ve které se nacházíme. Odvíjí se také od schopností, které nám byly dány. Každé utrpení není křížem. Kříž představuje problémy, které máme kvůli poslušnosti Kristu. Jako neposlušní bychom ty problémy neměli. Avšak v našem životě může být i utrpení, které není křížem. Zavinili jsme si je sami svými špatnými rozhodnutími. A v našich životech jsou i bolesti, s nimiž se nemáme smířovat, ale máme usilovat o jejich odstranění. Nesení kříže bychom si neměli plést s dobrovolným sebetržněním. Vzít svůj kříž znamená přijmout utrpení, spojené s tím, že konáme Boží vůli.

Následovat Krista. Následování Krista je dlouhodobý proces. Je to program na celý život. Dokud žijeme, nikdy nemůžeme říct, že už jsme u cíle a že není kam dál jít. Jinými slovy, pořád je čemu se od Krista učit. V každé situaci se potřebujeme soustředit na Krista, na jeho vedení. Všimnout si toho, k jakému mluvení a jednání nás vede, a řídit se podle něho. Mnohdy se nám stane, že něco nepochopíme správně. Mnohdy se nám stane, že něco pokazíme. Třeba řekneme, co jsme říkat neměli. To je samozřejmě mrzuté, ale není to katastrofa. Jsme přece učedníky a nikoliv Mistry. U učedníků by nás přece nemělo překvapovat, že se jim něco nepovede. Důležité však je, abychom to nevzdali a znovu vykročili za Ježíšem. Někdy nás může drtit pomýšlení na to, jak dlouhá cesta nás asi ještě čeká, co všechno budeme ještě muset zvládnout. Ale co kdybychom se pro začátek soustředili jen na ten jeden další krok (někdy krůček), který máme udělat? Třeba se „jen“ začít modlit za někoho, kdo nás nemá rád. Nebo konečně uskutečnit telefonát, který jsme dlouho odkládali.

